

Sygn. akt IV Ka 626/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2015 r.

sprawy **1) D. K.**

syna S. i S. z domu S.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego za czyn z art. 278 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk,

2) S. K.

syna S. i S. z domu S.

urodzonego (...) w B.

oskarżonego za czyn z art. 278 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk,

i **3) M. K.**

syna S. i S. z domu S.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych D. K., S. K. i M. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 8 maja 2015 r. sygnatura akt II K 36/15

(wyroku zaocznego wobec oskarżonego M. K.)

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 626/15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko D. K. i S. K. i M. K. oskarżając ich o to, że:

I. w dniu 19 października 2014 roku w W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. i M. K., po uprzednim wymontowaniu z samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) elementu układu wydechowego w postaci filtra cząsteczek stałych o wartości 6.000 złotych zabrali go w celu przywłaszczenia, czym działali na szkodę Z. P., przy czym M. K. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne w ciągu 6 miesięcy po odbyciu kary 4 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 maja 2012 roku, sygn. akt II K 1329/10 za przestępstwo z art. 279§1 kk i inne,

tj. o czyn z art. 278§1 kk,

a wobec M. K. - o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk ;

II. w dniu 19 października 2014 roku w W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. i M. K., po uprzednim wymontowaniu z samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) elementu układu wydechowego w postaci filtra cząsteczek stałych o wartości 6.000 złotych zabrali go w celu przywłaszczenia, czym działali na szkodę (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W., przy czym M. K. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne w ciągu 6 miesięcy po odbyciu kary 4 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 maja 2012 roku, sygn. akt II K 1329/10 za przestępstwo z art. 279§1 kk i inne,

tj. o czyn z art. 278§1 kk,

a wobec M. K. - o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk ;

III. w dniu z 3 na 4 września 2014 roku w W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. K., usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia tłumika z katalizatorem o wartości 16.000 złotych z samochodu marki M. (...) o nr rej. (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z powodu niepokonania zabezpieczeń w pojeździe, czym działali na szkodę M.M., przy czym M. K. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne w ciągu 6 miesięcy po odbyciu kary 4 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 maja 2012 roku, sygn. akt II K 1329/10 za przestępstwo z art. 279§1 kk i inne,

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk,

a wobec M. K. - o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk ;

IV w dniu z 3 na 4 września 2014 roku w W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. K., zabrali w celu przywłaszczenia z terenu posesji cztery pasy transportowe, znaczek logo marki M., cztery koła o rozmiarze 18 cali z ogumieniem marki M., radioodtwarzacz samochodowy marki V. oraz skrzynkę z narzędziami o łącznej wartości 5.000 złotych, czym działali na szkodę M.M., przy czym M. K. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne w ciągu 6 miesięcy po odbyciu kary 4 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 maja 2012 roku, sygn. akt II K 1329/10 za przestępstwo z art. 279§1 kk i inne,

tj. o czyn z art. 278§1 kk,

a wobec M. K. - o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk ;

Wyrokiem z dnia 8 maja 2015 roku (sygnatura akt II K 36/2015) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu oskarżonego D. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach I oraz II części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 278§1 kk, i za czyny te, przy przyjęciu, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk, na podstawie art. 278§1 kk wymierzył mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33§2 kk orzeka wobec oskarżonego nadto karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych .

Oskarżonego D. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach III oraz IV części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjął, że wskazane zachowania stanowiły jeden czyn polegający na tym, iż w dniu z 3 na 4 września 2014 roku w W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi S. K. oraz M. K., zabrali w celu przywłaszczenia z terenu posesji cztery pasy transportowe, znaczek logo marki M., cztery koła o rozmiarze 18 cali z ogumieniem marki M., radioodtwarzacz samochodowy marki V. oraz skrzynkę z narzędziami o łącznej wartości 5.000 złotych, czym działali na szkodę M. M., a nadto usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia tłumika z katalizatorem o wartości 16.000 złotych z samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) stojącego na tej samej posesji, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z powodu niepokonania zabezpieczeń w pojeździe, czym działali na szkodę M.M., tj. popełnienia występuku z art. 278§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, i za czyn ten na podstawie art. 278§1 kk wymierzył mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33§2 kk orzekł wobec oskarżonego nadto karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych .

Na podstawie art. 91§2 kk połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego D. K. w punktach III i IV części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a nadto połączył kary jednostkowe grzywny orzeczone wobec oskarżonego D. K. w punktach III i IV części dyspozytywnej wyroku i wymierzył wobec oskarżonego karę łączną 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

Oskarżonego S. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach I oraz II części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 278§1 kk, i za czyny te, przy przyjęciu, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk, na podstawie art. 278§1 kk wymierzył mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33§2 kk orzekł wobec oskarżonego nadto karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

Oskarżonego S. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach III oraz IV części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjął, że wskazane zachowania stanowiły jeden czyn polegający na tym, iż w dniu z 3 na 4 września 2014 roku w W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi D. K. oraz M. K., zabrali w celu przywłaszczenia z terenu posesji cztery pasy transportowe, znaczek logo marki M., cztery koła o rozmiarze 18 cali z ogumieniem marki M., radioodtwarzacz samochodowy marki V. oraz skrzynkę z narzędziami o łącznej wartości 5.000 złotych, czym działali na szkodę M. M., a nadto usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia tłumika z katalizatorem o wartości 16.000 złotych z samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) stojącego na tej samej posesji, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z powodu niepokonania zabezpieczeń w pojeździe, czym działali na szkodę M.M., tj. popełnienia występuku z art. 278§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, i za czyn ten na podstawie art. 278§1 kk wymierza mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33§2 kk orzekł wobec oskarżonego nadto karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

Na podstawie art. 91§2 kk połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego S. K. w punktach VI i VII części dyspozytywnej wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a nadto łączy kary jednostkowe grzywny orzeczone wobec oskarżonego S. K. w punktach VI i VII części dyspozytywnej wyroku i wymierzył wobec oskarżonego karę łączną 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

Na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego D. K. w punkcie V części dyspozytywnej wyroku zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w dniach 19 i 20 października 2014 roku.

Na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego S. K. w punkcie VIII części dyspozytywnej wyroku zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w dniach 19 i 20 października 2014 roku.

Zwolnił oskarżonych D. K. i S. K. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, oraz nie wymierzył im opłat.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżony D. K., zaskarżając wyrok w całości, zarzucając, iż sąd I instancji dopuścił się błędnych ustaleń faktycznych bowiem na posesji w W. przebywali jego bracia natomiast on czekał nieopodal na informację od nich, a zatem nie można przypisać mu kradzieży. Wówczas jego bracia nie ukradli pasów transportowych i radia samochodowego. Kiedy po raz drugi byli w W. jego bracia celem kradzieży układu wydechowego D. K. nie było z nimi. Nadto kara orzeczonej wobec niego jest nadmiernie surowa, ponieważ przedmioty skradzione zostały odzyskane. Podnosząc wskazane zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżony S. K., zaskarżając wyrok w całości, zarzucając błędne ustalenia faktyczne podnosząc argumentację tożsamą z argumentacją D. K.. Ponadto podniósł, iż cena katalizatora z układem wydechowym została kilkukrotnie zawyżona. Zakwestionował również kradzież emblematu z logo M. oraz wymiar orzeczonej kary uznając ją za rażąco surową, a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacje oskarżonego D. K. i S. K. nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie. Z uwagi na zbieżność zaprezentowanych też jak również przedstawionej argumentacji przytoczonej na ich poparcie, zasadnym jest łączne odniesienie się do ich treści, zaś mimo wniesionej apelacji oskarżony M. K. nie wystąpił z wnioskiem o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego, a zatem w tym zakresie sąd odwoławczy do apelacji odnosił się w niniejszym uzasadnieniu nie będzie (art.457§2 kpk).

Wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżących sąd rejonowy w rozpoznawanej sprawie nie dopuścił się uchybień mogących skutkować zmianą czy też uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy sąd I instancji poddał rzeczowej i obiektywnej analizie. Przeprowadzona ocena dowodów jest obiektywna, zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz nie wykazuje błędów natury faktycznej czy też logicznej. Swoje stanowisko sąd rejonowy przedstawił w pisemnym uzasadnieniu pozwalającym na dokonanie merytorycznej kontroli wydanego rozstrzygnięcia. We wniesionych środkach odwoławczych skarżący nie przedstawili takich okoliczności, które mogłyby podważyć dokonane przez sąd orzekający ustalenia faktyczne jak również ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

W sprawie niniejszej sąd I instancji trafnie przyjął, iż oskarżony D. K. podejmując czynności w czasie gdy doszło do zaboru w celu przywłaszczenia pasów transportowych, znaczka z logo marki M. oraz czterech kół w rozmiarze 18 cali z ogumieniem marki M., radioodtwarzacza samochodowego marki V. oraz skrzynki z narzędziami oraz usiłowania zaboru w celu przywłaszczenia tłumika z katalizatorem z samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) na szkodę M.M. działał wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi osobami tj. S. K. oraz M. K.. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, prawidłowo oceniony przez sąd I instancji pozwalał na przypisanie oskarżonemu współsprawstwa występku z art. 278 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Przedstawione przez skarżącego D. K., kwestionującego we wniesionym w sprawie środka odwoławczym swoje sprawstwo odnośnie tego występku argumenty nie przekonują. Przede wszystkim zauważyć w tym miejscu należy rozpoznając wniesione apelacje, iż jak wynika z zawiadomienia złożonego przez M. M. w dniu 4.09.2014 roku oraz przedstawionej relacji doszło do kradzieży przedmiotów znajdujących się na posesji wymienionego świadka w nocy z

3 na 4 września, a brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań przedstawionych przez wymienionego świadka w niniejszej sprawie. Nadmienić nadto należy, iż jak stwierdził w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie głównej w dniu 8 maja 2015 roku oskarżony S. K. „jeżeli chodzi o M. w W., to wszystko leżało koło M.. To była jedna kradzież” (k. 180), zwrócić nadto należy również uwagę na wyjaśnienia złożone przez M. K. złożone w dniu 20.10.2014 roku, w których odnosił się do okoliczności zdarzenia jakie miało miejsce w nocy z 3 na 4 września 2014 roku w W. oraz kwestii zabranych w tamtym czasie z terenu przedmiotowej posesji rzeczy. Analizując argumentację skarżących godzi się ponadto zaznaczyć, iż dla przyjęcia współsprawstwa istotne jest podjęcie działań w ramach uzgodnionego podziału ról przy czym do porozumienia może dojść nawet w sposób dorozumiany i nie jest konieczne, nieodzowne aby każda osoba działająca w porozumieniu realizowała osobiście wszystkie znamiona czynu zabronionego, jak wskazuje się w praktyce orzeczniczej o działaniu wspólnym mówi się nie tylko wtedy, gdy każda ze współdziałających osób realizuje część znamion składających się na opis czynu zabronionego, a suma ich zachowań stanowi pełną realizację znamion określonego typu czynu zabronionego, ale także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego popełnionego wspólnie czynu zabronionego, lecz wykonywana przez niego czynność ma istotne znaczenie dla popełnienia tego czynu. Stanowisko takie jest utrwalone w judykaturze (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 9 listopada 2010 roku II Aka 170/10). Zauważyć zaś w tym miejscu należy, iż oskarżony D. K. bezsprzecznie wiedział o pozostałych osobach uczestniczących w tym zajściu, wymieniony (mając świadomość zamierzonego celu oraz wspólnych działań) przyjechał wraz z S. K. oraz M. K., kierowanym przez siebie samochodem na miejsce zdarzenia i jak wynika z całokształtu materiału dowodowego łączył się z podjętymi przez te osoby działaniami, zaś jego rola sprowadzała się do oczekiwania w pobliżu miejsca kradzieży i podjechania celem załadowania zdemontowanych rzeczy. Niewątpliwie oskarżony D. K. w czasie gdy doszło do popełnienia występku z art. 278 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na szkodę M.M.zdawał sobie sprawę z tego w jakim zdarzeniu uczestniczy oraz charakteru czynności podejmowanych przez pozostałych współsprawców tj. M. K. i S. K., realizując wtedy działania w ramach przyjętego podziału ról, a które to działania stanowiły istotny wkład w popełnienie przestępstwa. Zwrócić nadto należy także uwagę, iż oskarżony D. K. roz dysponował częścią z rzeczy pochodzących z przedmiotowego zajścia - a mianowicie skradzione koła – dokonując ich zbycia.

Zastrzeżeń nie budzi ponadto ustalona przez sąd rejonowy wartość tłumika z katalizatorem, który sprawcy w czasie przedmiotowego zdarzenia usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia, dokonując ustaleń w powyższym zakresie sąd orzekający nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów. Kwestionując dokonane w powyższym zakresie ustalenia skarżący S. K. we wniesionym środku odwoławczym nie wskazuje merytorycznych argumentów przedstawiając jedynie własne uwagi w tym względzie. Pokrzywdzony natomiast początkowo wartość kompletnego wydechu ocenił na osiem tysięcy złotych, zaś po ustaleniu wartości w autoryzowanym serwisie M. wskazał szesnaście tysięcy złotych. Oskarżeni zapewne kradli „na zamówienie”, a paser mógł zaproponować za kompletny układ wydechowy cenę znacznie niższą – być może tysiąca bądź kilku tysięcy złotych, co jednak nie wpływa na ocenę poprawności wartości przyjętej szkody.

Odnosząc się do przedstawianych we wniesionych środkach odwoławczych przez skarżących zarzutów rażącej niewspółmierności kary stwierdzić należy, iż w sprawie niniejszej brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania, iż orzeczone wobec oskarżonych D. K. i S. K. kary są rażąco niewspółmiernie surowe w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk, a tylko taka ocena pozwoliłaby na złagodzenie wymierzonych kar. Zaznaczyć przy tym należy, iż w praktyce orzeczniczej zostało sprecyzowane pojęcie „rażącej niewspółmierności” jako różnica „wyraźna”, „bijąca w oczy” czy „oślepiająca”, a na pewno nie do zaakceptowania. Sąd rejonowy wyrokując w sprawie i orzekając o karze miał na uwadze okoliczności istotne dla wymiaru kary oraz nadał im właściwe znaczenie, mając przy tym na uwadze również sposób życia oskarżonych przed popełnieniem przestępstw w tym m.in. fakt, iż oskarżeni byli już karani sądowo w tym również za przestępstwa przeciwko mieniu. Wymierzając oskarżonym D. K. i S. K. kary łączne sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji, dodatkowo zauważyć także należy, iż sąd zróżnicował wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonych wobec oskarżonych wymierzając M. K., który przypisanych mu w wyroku czynów dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa karę surowszą niż oskarżonym D. K. i S. K..

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku (art.437§1 kpk).

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa orzeczono na podstawie art. 624 §1 kpk zwalniając oskarżonych od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.